

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 66/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Rastislavom Kaššákom, PhD., Medená 5, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v právnom postavení navrhovateľa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 45 C 155/2011 bol účastníkom konania o neplatnosť darovacej zmluvy.

Ako ďalej sťažovateľ uvádza, „... ako žalobca podal žalobu pod sp. zn. 45 C 155/2011 na Okresnom súde Bratislava II ešte v roku 2011 a za vyše 4 roky Okresný súd Bratislava II, ako porušovateľ, do dnešného dňa ako súd prvého stupňa v rámci prvostupňového konania nerozhodol v uvedenej veci. ...

Prvá sťažnosť pre prietahy bola podaná na Krajskom súde v Bratislave zo strany sťažovateľa dňa 17.04.2015. Nakoľko sa v danej veci nekonalo priebežne, bola podaná ďalšia sťažnosť sťažovateľom na prietahy v súdnom konaní dňa 03.06.2015 na Krajský súd v Bratislave, tretia sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní bola sťažovateľom podaná na Najvyšší súd SR dňa 17.06.2015.

Sťažovateľovi bolo porušovateľom podaním zo dňa 29.06.2015 oznámené, že predsedníčka Okresného súdu Bratislava II vyhodnotila sťažnosť ako nedôvodnú.

Sťažovateľ zastáva názor, že porušovateľ na základe vyššie uvedených skutočností porušil jeho ústavou garantované základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a porušil aj jeho základné ústavné právo - aby sa jeho vec (i keď po právnej stránke nie zložitá) verejne prerokovala bez zbytočných prietahov podľa ustanovenia čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, a to tým, že vo vyššie uvedenom súdnom konaní u porušovateľa vedenom na Okresnom súde Bratislava II (porušovateľ) pod sp. zn. 45 C 155/2011 nebolo od podania žaloby v roku 2011 do dnešného dňa rozhodnuté a to ani súdom prvého stupňa. ...

Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol i o finančnom zadosťučinení, ktoré sťažovateľ požaduje vo výške 10 000 eur.“.

3. S ohľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava II v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 porušil základné ústavné právo [REDAKOVANÉ] ako sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a porušil aj jeho základného ústavné právo aby sa

jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] ako sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 10 000 eur.

3. Porušovateľ je povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľovi vo výške 296,44 eur (2 úkony po 139,83 eur - príprava a prevzatie veci, podanie ústavnej sťažnosti podľa § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov + 2 krát režijný paušál po 8,39 eur) a to všetko na bankový účet advokáta JUDr. Rastislava Kaššáka, PhD. - vedený v [REDAKOVANÉ] pod [REDAKOVANÉ] a to do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

7. Predmetom konania ústavného súdu bolo teda preskúmanie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 došlo k porušeniu sťažovateľom v petite sťažnosti označených základných práv (bod 3).

II.A K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011

8. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu (pozri bod 3 a v ňom uvedený bod 1 sťažovateľom navrhovaného petitu, pozn.) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011, ústavný súd podotýka, že sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, v tomto smere ústavnú sťažnosť neodôvodnil v zmysle požiadavky § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Na podporu svojho tvrdenia o porušení základného práva na súdnu ochranu sťažovateľ vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne argumenty, ktoré by akýmkoľvek spôsobom v prípade postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 takéto porušenie signalizovali. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť sťažovateľa v tejto časti neobsahuje kvalifikované odôvodnenie, a preto nespĺňa ani podstatnú náležitosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, a preto ju v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

9. Nad rámec už uvedeného (bod 8) ústavný súd dodáva, že pokiaľ sťažovateľ v súvislosti s namietaným porušením čl. 46 ústavy mienil brojiť proti priet'ahom v činnosti okresného súdu, tieto (priet'ahy) je možné napádať prostredníctvom čl. 48 ods. 2 ústavy, čo sťažovateľ v zásade aj urobil.

II.B K namietanému porušeniu základného práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011

10. Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

11. Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

12. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú i vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia orgánu verejnej moci v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

13. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemôže dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Preto ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k prietahom v konaní nemôže dochádzať, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

14. Podľa zistení ústavného súdu okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 vo veci neplatnosti darovacej zmluvy rozhodol 28. októbra 2015 rozsudkom tak, že návrh navrhovateľa (sťažovateľa, pozn.) zamietol a odporcovi v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. S ohľadom na uvedené považuje ústavný súd za preukázané, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 45 C 155/2011 pred podaním sťažnosti ústavnému súdu skončilo.

15. Podľa už uvedenej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k porušovaniu označeného základného práva postupom okresného súdu v namietaných konaniach, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Pretože v čase podania sťažnosti už okresný súd nedisponoval právomocou vo veci konať (v dôsledku vydania rozsudku v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011), a teda nijakým spôsobom už nemohol ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať plynulosť priebehu namietaného konania vo veci samej, respektíve ani v ňom spôsobovať prietahy, k porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu dôjsť nemohlo.

17. Okresný súd teda v danej etape konania už nemôže ovplyvniť jeho priebeh a ani porušiť základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Vydaním rozhodnutia vykonal okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011 všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa a svoju úlohu v tomto smere splnil.

18. Sťažovateľ (kvalifikovane zastúpený advokátom) v petite svojej sťažnosti (bod 3) ako porušovateľa svojich základných práv označil (iba) okresný súd, týmto návrhom je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Možnosť domáhať sa ochrany označeného základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy podaním sťažnosti ústavnému súdu vo vzťahu k postupu okresného súdu bola pre sťažovateľa časovo ohraničená obdobím, počas ktorého prebiehalo v jeho veci prvostupňové konanie. Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

19. Pozornosti ústavného súdu navyše neušlo, že v bode 1 petitu sťažovateľ (pozri bod 3) žiada vyslovenie porušenia čl. 46 a čl. 48 ústavy, ktoré však pozostávajú z množstva v nich uvedených práv, a teda v tejto časti petit trpí vadou nedostatočne označeného porušenia práv. Podobnú vadu vykazuje aj splnomocnenie udelené sťažovateľom jeho právnomu zástupcovi, ktoré bolo udelené v rozsahu práv podľa „*čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 155/2011...*“. V samotnom petite sťažnosti (bod 3) však sťažovateľ namieta aj porušenie čl. 46 ústavy.

20. Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo preto už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2016